VÍVÁS EURÓPA-BAJNOKSÁG, ZÁGRÁB

Egy új kor kezdete

TÖBB MINT FÉL ÉVTIZED UTÁN férfi kardcsapatunk megint döntőbe került, női párbajtőrözőink pedig bronzérmet nyertek

Arday Attila»

Megint a pekingi olimpia előtti időkig kell visszalapoznunk a vívás történetében, hogy érzékeltetni tudjuk, milyen sikereket értek el a magyar csapatok a zágrábi Európa-bajnokság záró napján. Egyrészt megszerezték a negyedik és az ötödik érmünket (az elmúlt években három volt a csúcs), 2007 után megint világverseny döntőjébe került férfi kardcsapatunk és – ugyancsak 2007 után – ismét dobogóra álltak női párbajtőrözőink.

Persze akiknek olyan befejező embereik vannak, mint Szilágyi Áron és Szász Emese, azoknak könnyű, már ha valaki fel tud nőni melléjük. A nap utolsó meccséig mindig volt ilyen.

A kardvívóknak a korábbiakkal ellentétben már a nyolcaddöntőben is volt ellenfelük, nem is akármilyen: a spanyolok kardja nem csak a történelmi filmekben éles, manapság ez főleg magyar edzőknek köszönhető. A folytatás a küzdeni tudás nagy diadala lett, a németek ellen 15:25-ről, az ukránok ellen 23:30-ról sikerült fordítania a kardcsapatnak.

Szilágyi Áron (jobbra) vívását látva mi is a föld fölött jártunk, még ha a döntő végén vele együtt is értünk földet
FOTÓ: MTI

A németek az egyetemi tanulmányait folytató egyéni világbajnok, Nicolas Limbach nélkül is veszélyesek, természetesen magyar szakemberek segítségével jutottak idáig. Rendre ők adják a soros junior-világbajnokot, és rendre ők adták a találatot is nekünk – ám Szilágyi Áron a negyeddöntő derekán az említett tíztusos hátrányt háromra csökkentette, Gáll Csaba pedig egy ehhez méltó kéttusos előnyt kovácsolt, és innentől nem volt megállás.

Az ukránok ellen a meccs befejező harmadáig, vagyis az utolsó körig rosszul állt a szénánk. Iliász Nikolász addig mindkét asszóját csúnyán elveszítette, ám maradt egy harmadik esélye, hogy szépítsen. De nemcsak széppé, hanem felejthetetlenné tette a következő perceket: tizenegy tust adott, közben egyet sem kapott, nye-

rő helyzetbe hozva a csapatot.

Nyertünk, maradtak az olaszok, akik ellen a legkevesebb sikerélményről tudtunk beszámolni az elmúlt években. Olyanok ők férfi kardvívóinknak, mint női párbajtőrözőinknek a románok. De Szilágyi Áron is egyedül maradt.

Más kérdés, hogy egyedül is majdnem megvert egy csapatnyi olaszt: 1:5-ről 10:8-ra fordított, majd 22:25-ről – az olimpiai döntőben is nagyon megvert Diego Occhiuzzival szemben – 30:28-ra. Az utolsó asszóra 37:40-nél vette át a stafétát, ez biztató volt, de tényleg.

Ám ő is ember, és ez valahol megnyugtató. Luigi Samelével ezen a napon már nem bírt, de eddigi pályafutása talán legszebb ezüstjét vehette át csapattársaival.

Kutyaharapást szőrével

„Egyet kellett edzenem csütörtökön, és újra megjött az érzet, kivívtam magamból a rosszul sikerült egyéni versenyt – mondta Szilágyi Áron. – Fontos volt a csapatviadal. Egyrészt megmutattuk, hogy az érmesek között a helyünk, másrészt az Európa-bajnokságnak mindig van rangja. Mivel a 2009-es vébébronz óta nem szereztünk érmet világversenyen, hatalmas sikerként élem meg ezt az ezüstöt, és örülök annak is, hogy nehéz meccseket tudtunk megfordítani. Az olaszok erősek, de nem verhetetlenek. Nincs bennem nagyon rossz érzés a döntő miatt, viszont sokat kell még dolgoznunk a világbajnokságig. Azon is érmet akarunk nyerni."

EURÓPA-BAJNOKSÁG, ZÁGRÁB

Férfi kardcsapat. Nyolcaddöntő: Magyarország–Spanyolország 45:34 (Szilágyi +12, Gémesi +3, Iliász +1, Gáll –5). **Negyeddöntő:** Magyarország–Németország 45:42 (Szilágyi +6, Gáll +5, Iliász –1, Gémesi –7). **Elődöntő:** Magyarország–Ukrajna 45:37 (Szilágyi +9, Iliász +5, Gémesi +1, Gáll –7). **Döntő:** Olaszország–Magyarország 45:40 (Szilágyi +9, Gáll –2, Gémesi –4, Iliász –8). **Európa-bajnok: Olaszország,** 2. Magyarország (Gáll Csaba, Gémesi Csanád – edzőjük: Navarrete József; Iliász Nikolász – e.: Szabó Bence és Riba Ferenc, Szilágyi Áron – e.: Somlai Béla), 3. Ukrajna

Női párbajtőrcsapat. Nyolcaddöntő: Magyarország–Svájc 45:28 (Szász +8, Révész +4, Antal +3, Budai +2). **Negyeddöntő:** Magyarország–Ukrajna 40:31 (Szász +9, Révész +4, Budai –1, Antal –3). **Elődöntő:** Románia–Magyarország 37:32 (Budai +2, Szász 0, Révész –7). **A 3. helyért:** Magyarország–Olaszország 28:25 (Szász +2, Antal +1, Budai 0). **Döntő:** Észtország–Románia 27:20. **Eb: Észtország,** 2. Románia, 3. Magyarország (Antal Edina, Budai Dorina, Szász Emese – edzőjük: Kulcsár Győző; Révész Julianna – e.: Kovács Iván)

MINI
INTERJÚ »

SZÁSZ EMESE
az Eb kétszeres bronzérmese

Nem törtek meg

■ **Most már mindkét szeme nevethet!**
Ilyen még sohasem volt, hogy két éremmel térjek haza világversenyről. Nagyon örülök, hogy a többiek sem mennek haza üres kézzel.

■ **Az egyéni siker után nehéz volt a csapatversenyre is ráhangolódni?**
A csütörtök teljes pihenéssel, regenerációval telt, motiválni pedig nem kellett, fontos volt számomra a csapat. Jó ágra is kerültünk, ezt ki tudtuk használni. Szerettünk volna döntőt vívni, de miután nem sikerült, nem törtünk össze lelkileg, nagyon vártuk a bronzmeccset.

■ **Mi döntött a mérkőzéseken?**
Az ukránok ellen mindenki próbálta követni a taktikát, egy tus hátránnyal kezdtem az utolsó asszót. Hamar akartam egyenlíteni, mert tudtam, hogy utána ellenfelem támadásai nem lesznek olyan jók. Ez sikerült, és elhúztam. A románok ellen Branzát, az egyéni Európa-bajnokot egész jól sikerült semlegesíteniük a többieknek, az egyik fiatal csapattársa viszont nagyon harcosan és jól vívott. Az olaszok ellen hol ők, hol mi vezettünk eggyel vagy kettővel, az utolsó párban egytusos vezetésnél álltam fel Fiamingóval szemben. Nem voltam benne biztos, hogy elég lesz, kaptam már ki tőle, de nagyon vissza akartam vágni, és nagyon vágytam az éremre. Hál' istennek összejött.